

قانون راجع به ثبت شرکت ها

قانون راجع به ثبت شرکت ها
مصوب 2 خرداد ماه 1310 شمسی

ماده اول - هر شرکتی که در ایران تشکیل و مرکز اصلی آن در ایران باشد شرکت ایرانی محسوب است.

ماده دوم - کلیه شرکت های ایرانی مذکور در قانون تجارت (سهامی - ضمانتی مختلط - تعاونی) که در تاریخ اجرا این قانون موجود و مطابق مقررات قانون تجارت راجع به ثبت و تطبیق تشکیلات خود با قانون مزبور عمل نکرده اند باید مهر تا آخر شهریور ماه 1310 تشکیلات خود را با مقررات قانون تجارت تطبیق نموده و مطابق قانون مزبور تقاضای ثبت کنند و الا به تقاضای مدعی العموم بدایت محلی که ثبت باید در آنجا به عمل آید محکمه مدیران آن ها را به یک صد الی هزار تومان جزای نقدی محکوم خواهد کرد و در صورت تقاضای مدعی العموم حکم انحلال شرکت مختلف نیز صادر خواهد شد. در صورتی که مدت فوق برای تطبیق تشکیلات با قانون تجارت و تقاضای ثبت کافی نباشد رئیس محکمه ابتدایی محل به تقاضای شرکت تا سه ماه مهلت اضافی خواهد داد.

ماده سوم - از تاریخ اجرای این قانون هر شرکت خارجی برای این که بتواند به وسیله شعبه یا نماینده به امور تجاری یا صنعتی یا مالی در ایران مبادرت نماید باید در مملکت اصلی خود شرکت قانونی شناخته شده و در اداره ثبت اسناد تهران به ثبت رسیده باشد.

ماده چهارم - هر شرکت خارجی که در تاریخ اجرا این قانون در ایران به وسیله شعبه یا نماینده مشغول به امور تجاری یا صنعتی یا مالی است باید در ظرف چهار ماه از تاریخ مزبور تقاضای ثبت نماید در صورتی که این مدت برای تهیه و تسلیم اوراق لازم به اداره ثبت کافی نباشد رئیس محکمه ابتدایی تهران به تقاضای نماینده شرکت تا شش ماه مهلت اضافی خواهد داد.

ماده پنجم - اشخاصی که به عنوان نمایندگی یا مدیریت شعبه شرکت های خارجی در ایران اقدام به امور تجاری یا صنعتی یا مالی کرده و قبل از انقضای موعد مقرر تقاضای ثبت نکنند به تقاضای مدعی العموم بدایت و به حکم محکمه ابتدایی تهران محکوم به جزای نقدی از پنجاه تومان تا هزار تومان خواهند شد و به علاوه محکمه برای هر روز تأخیر پس از صدور حکم متخلف را به تادیه پنج الی پنجاه تومان محکوم خواهد کرد و هرگاه حکم فوق قطعی شده و تا سه ماه پس از تاریخ ابلاغ آن تخلف ادامه یابد دولت از عملیات نماینده یا مدیر شعبه شرکت متخلف جلوگیری خواهد نمود.

ماده ششم - در مورد شرکت های خارجی که شرایط عملیات آن ها به موجب امتیازنامه صحیح و منظمی مقرر است و صحت امتیاز را در موعد قانونی تقاضای ثبت وزارت امور خارجه تصدیق نماید - مفاد قسمت اخیر ماده فوق مجری نخواهد شد ولی جزای نقدی برای هر روز تأخیر بعد از صدور حکم از قرار روزی ده الی یکصد تومان است.

ماده هفتم - تغییرات راجع به نمایندگان شرکت یا مدیران شعب آن باید به اداره ثبت اسناد کتباً اطلاع داده شود تا وقتی که این اطلاع داده نشده عملیاتی که نماینده یا مدیر سابق به نام شرکت انجام داده عملیات شرکت محسوب است مگر این که شرکت اطلاع اشخاصی را که به استناد این ماده ادعای حقی می کنند از تغییر نماینده یا مدیر خود به ثبوت رساند.

ماده هشتم - شرکت های بیمه اعم از ایرانی و خارجی تابع نظامنامه هایی خواهند بود که از طرف وزارت عدلیه تنظیم می شود.

قبول تقاضای **ثبیت شرکت‌های** فوق و شرایط راجعه به ادامه عملیات آن‌ها منوط به رعایت مقررات نظامنامه‌های مزبوره خواهد بود.

ماده نهم - برای اجرا این **قانون** از طرف وزارت عدلیه نظامنامه‌های لازمه تنظیم خواهد شد در نظامنامه‌های مزبور باید راجع به مسائل ذیل صریحاً تعیین تکلیف شود:

- 1- اشخاصی که باید اظهارنامه **ثبیت** بدهند.
- 2- نکاتی که باید در اظهارنامه قید شود.
- 3- اوراق و مدارکی که عین یا ترجمه مصدق آن‌ها باید ضمیمه اظهارنامه شود.
- 4- نکاتی که در صورت تغییر باید مجدداً به **ثبیت** برسد.
- 5- طرز **ثبیت** شعب یا نمایندگان جدید.
- 6- اعلاناتی که پس از تصویب باید به وسیله اداره **ثبیت** اسناد به خرج شرکت به عمل آید.

7- تعریف راجع به ترجمه و تصدیق صحت ترجمه.

ماده دهم - حق **الثبیت شرکت‌ها** اعم از ایرانی و خارجی مطابق تعرفه ذیل خواهد بود: تا دو میلیون تومان سرمایه کل یک در هزار.

از دو میلیون و یک تومان تا ده میلیون تومان نسبت به مازاد ربع واحد در هزار.

از ده میلیون تومان تا پنجاه میلیون تومان نسبت به مازاد یک در بیست هزار.

و از پنجاه میلیون تومان به بالا نسبت به مازاد یک از پنجاه هزار.

برای تغییراتی که باید به **ثبیت** برسد به استثنای تغییر مربوط به ازدیاد سرمایه که

تابع ترتیب مذکور فوق خواهد بود پنج تومان برای هر تغییر. برای **ثبیت** هر شعبه بیست و پنج تومان.

>>*پاورقی: به موجب **قانون حق الثبیت شرکت‌های بیمه** مصوب 6 آذرماه 1310 (صفحه 88 همین مجموعه) مقررات این ماده در آن قسمت که راجع به حق **الثبیت** خود شرکت است شامل **شرکت‌های بیمه** نخواهد بود.<<.

ماده یازدهم - نماینده هر شرکت خارجی یا مدیر شعبه آن که برخلاف ماده 3 قبل از **ثبیت**

به سمت نمایندگی یا مدیریت شعبه شرکت در ایران اقدام به عملیات تجارتي یا صنعتی یا

مالی نماید مطابق ماده 5 این **قانون** محکوم به جزای نقدی خواهد شد.

در مورد شرکت‌های داخلی که پس از تاریخ اجرای این **قانون** تشکیل می‌شوند کسانی که

مکلف به تقاضای **ثبیت** شرکت بوده و در موعد **قانونی** به تکلیف خود عمل نکنند مطابق ماده

2 این **قانون** محکوم به جزای نقدی خواهند شد.

ماده دوازدهم - مواد 66 و 141 **قانون تجارت** و ماده 241 **ثبیت** اسناد نسخ و این **قانون**

از 15 خرداد ماه 1310 به موقع اجرا گذارده می‌شود.

>>*پاورقی: مقصود از مواد 66 و 141 **قانون تجارت قانونی** است که در دوره پنجم

1303-1304 تصویب شده است نه **قانون تجارت مصوب 13 اردیبهشت 1311** که بعد از این

قانون تصویب شده است و همچنین ماده 241 **قانون ثبیت** اسناد مقصود از **قانونی** است که

قبل از این **قانون** قوت **قانونی** داشته نه **قانون مصوب 26 اسفند 1310** که بعد از این

قانون تصویب شده است.<<.

این **قانون** که مشتمل بر دوازده ماده است در جلسه دوم خرداد ماه یک هزار و سیصد و ده

شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.